

РЕШЕНИЕ

№ 1629

гр. София, 06.04.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 31.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1870** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Х. М. М., роден на 15.11.1982 г. в гр. Захо, И, не е доволен от решение № 2485/21.02.2011 г. на Р. О. П. Държавна агенция за бежанците, с което е отказано образуване на производство за предоставяне на статут в Република Б и е разрешено прехвърлянето в Република Г на оспорвания.

В жалбата са въведени оплаквания, че административният О. се е произнесъл без да предприеме необходимите действия за проверка на доказателствата и изясняване на фактическата обстановка, определящи компетентната да разгледа молбата за предоставяне на статут държава. Подателят ѝ настоява, че никога не е искал предоставяне на статут на територията на Република Гърция, където пребивавал нелегално под името Аюб М., гражданин на Афганистан, до 29.08.2010 г., когато преминал българската държавна граница. Счита, че отправеното до Република Г искане за поемане на отговорност е неоснователно. Наред с това несвоевременно е прието мълчаливо съгласие на запитаната държава, а и същото и без значение предвид нежеланието на жалбоподателя да му бъде предоставен статут в Г.

По тези съображения претендира отмяна на решението, като на административния О. бъде указано да образува производство за предоставяне на

статут по реда на ЗУБ.

В съдебно заседание пълномощникът му поддържа становище, че самото представяне на М. под чуждо име в Г съставлява измама, която би го поставила в неблагоприятно положение; че ако бъде върнат в посочената държава членка на ЕС молбата му няма да бъде разгледана в съответствие с целта на Регламент 343/ 2003, което представлява нарушение на правото му да търси и получи международна закрила. Позовава се на Меморандум от 11.04.2008 г. на Бюро Е на Върховния комисариат на бежанците към ООН към правителствата на държавите в Е, съдържащ апел за спиране връщането на търсещи закрила в Република Г до второ известие и разширително тълкуване на хуманитарната клауза на чл. 3, ал. 2 от Регламент 343/2003 /Д II/.

Ответникът – Р. О. към Д. П. МС, не ангажира становище по делото.

Преставителят на прокуратурата предлага отхвърляне на оспорването.

От фактическа страна се установява:

С подадена чрез дирекция „Миграция” - МВР молба вх. № ж 1025/ 03.09.2010 г. Аюб М. е поискал закрила в Република Б. Същата е изпратена в Д. съобразно чл. 58, ал. 4 ЗУБ.

Желанието на чужденеца за предоставяне на статут е заявено лично от него пред длъжностните лица в Д. с молба вх. № 1841/ 08.11.2010 г. по описа на РПЦ С., на която дата е съставен регистрационен лист на името на Х. М. М., роден на 15.11.1982 г. в гр. Захо, И, гражданин на И, по народност кюрд. Представен е документ, издаден от гръцките власти на 08.08.2010 г.

Административното производство за определяне на държавата, компетентна да разгледа молбата на Х. М. М. е образувано с регистрирането му в Д. в съответствие с чл. 67а, ал. 2, т. 1 ЗУБ с регистрационен лист рег. № УП 4555/ 08.11.2010 г.

На 09.11.2010 г. е проведено интервю, в рамките на което жалбоподателят споделя, че гръцките власти са го регистрирали под името Аюб М. от А, което е необяснимо за оспорващия, който представил свидетелство за управление на МПС. Напуснал И в началото на м. август 2010 г., заминавайки за Т, където останал два дни и нелегално, заедно с петима алжирци, заминал за Г, където бил до 29.08.2010 г. Същия ден влязъл в Б като пешеходец, придружаван от един кюрд и един турчин. Посочил, че търси държавата, в която може да си осигури работа – цел, която не постигнал в Г. Заявил, че подава молба за закрила за първи път; че гръцките полицейски органи му снели отпечатъци, като му дали едномесечен срок да напусне страната. Причините, поради които желае да получи закрила в Република Б са, че тя е демократична европейска страна и би му осигурила по – добър живот от този в Г.

Протоколът от проведеното интервю е подписан от длъжностното лице, преводача и жалбоподателя.

На основание чл.10, ал.1, от Регламент /ЕО/ № 343/2003г. на Съвета, на 11.12.2010 г. до Република Г е отправено искане за поемане на отговорност с реф. № 01362BG001. Същия ден приемането на искането е потвърдено страна на

запитаната държава, видно от разпечатка на автоматичен отговор от система DubliNET. В срока по чл. 18, пар. 1 от Регламента отговор от страна на Република Г не е постъпил.

На 21.02.2011 г. ответникът издал решение № 2485, с което е отказал да образува производство за предоставяне на статут в Република Б на Х. М. М. и е разрешил прехвърлянето му в Република Г.

Решението е връчено на 22.02.2011 г., жалбоподателят е запознат с текста му на езика, който владее чрез осигурения му преводач.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена на 07.03.2011 г. по реда на чл. 152 от АПК. С протоколно определение от 31.03.2011 г. срокът за оспорване на решението е възстановен, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният акт е мотивиран с разпоредбата на чл.67в, т.2 от ЗУБ вр. с чл.10, ал.1 от Регламент /ЕО/ № 343/2003 г., която предвижда, че когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 18, параграф 3, включително данни, предвидени в глава III от Регламент /ЕО/ № 2725/2000, че търсещо убежище лице незаконно е пресякло по суша, по море или по въздух границата на държава - членка, в която е влязло, идвайки от трета страна, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбите за убежище. Тази отговорност отпада 12 месеца след датата на нелегално пресичане на границата.

Решението е издадено от компетентен О. – Р. О. П. Д., който по силата на чл. 67в, ал.1 , т. 2 ЗУБ е властен да се произнесе с отказ да бъде образувано производство и и да разреши прехвърлянето на чужденеца в компетентната държава. Съгласно заповед № 88/ 16.03.2010 г. на председателя на Д. подписалият решението ст. юрисконсулт Инджиев е изрично определен за Р. О. по реда на раздел Ia от ЗУБ.

Спазена е предписаната от закона форма, като не се констатира съществени нарушения в хода на административното производство, които да са ограничили правото на зашитна на търсещия закрила и да препятстват съдебния контрол за законосъобразност.

Жалбоподателят възразява срещу компетентността на Република Г да разгледа молбата му за закрила съгласно йерархията на критериите, установени в чл. 5, ал. 2 от Регламента. Обстоятелството, че чужденецът е пребивал на територията на тази страна през 2010 г. и е пресякъл границата с Република Б, идвайки именно от нея, не се оспорва от него.

Съгласно чл. 18, пар. 1 от Регламента замолената държава-членка извършва необходимата проверка и се произнася по искането за поемане отговорността за търсещо убежище лице в двумесечен срок от датата, на която е получено искането. В така определения срок, броен от датата на получаване на искането – 11.12.2010 г., отговор не е постъпил, поради което следва да се приеме, че към

11.02.2011 г. е налице мълчаливо приемане на отправеното искане за поемане на отговорност. Неоснователен е доводът, че представянето на оспорващия под чуждо име в Г би го изложило на риск от неблагоприятно третиране от страна на компетентните органи в тази страна. Обстоятелствата, въз основа на които се установяват материалноправните предпоставки за търсене и получаване на особена закрила, включително личната бежанска история на кандидата и съображенията му да заявява различна самоличност и държава на произход, са относими към производството по разглеждане на искането в решаващата му фаза. В преписката са налични данни, че с имената Аюб М. оспорващият е адресирал молби и до българските административни органи, но това обстоятелство не е мотивирало ответника да постави под съмнение сочените от жалбоподателя факти.

П. установените материалноправни предпоставки ответникът законосъобразно е отказал да образува производство за предоставяне на статут в Република Б и е разрешил прехвърлянето на чуждеца в компетентната да разгледа мобата му държава членка на ЕС.

Основното оплакване на оспорващия е в насока, че в Република Г неговата молба няма да бъде разгледана в съответствие с целта на Регламент /ЕС/ № 343/ 2003 г. на Съвета.

В Становище на ВКБООН от 15.04.2008 г. относно завръщането на търсещи убежище лица в Г по силата на регламента „Д” се отправя препоръка решаващите органи от другите държави – членки да прилагат чл. 3, пар. 2 от Регламента в случаите, когато компетентна държава е Република Г. Разпоредбата предвижда, че като изключение от параграф 1, всяка държава - членка може да разгледа молба за убежище, която е подадена до нея от гражданин на трета държава-членка, дори ако подобно разглеждане не спада към нейните отговорности съгласно критериите, изложени в този регламент. В този случай въпросната държава-членка става държава-членка, компетентна по смисъла на настоящия регламент и изпълнява задълженията, свързани с тази отговорност. П. нужда, тя информира първоначално компетентната държава-членка, държавата-членка, водеща процедурата за определяне на компетентната държава-членка или държавата-членка, която е била помолена да поеме отговорността за или да върне търсещия убежище.

Преценката по чл. 3, ал. 2 от Регламента принадлежи единствено на административния О. на съответната държава – членка, но не и на съда. Липсата на такава преценка не може да бъде санкционирана по съдебен ред П. спазени критерии за определяне на компетентна държава съгласно принципа, заложен в чл. 3, ал. 1 от Регламента.

П. този анализ съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен О., изпълнени са материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Х. М. М., роден на 15.11.1982 г. в гр. Захо, И, срещу решение № 2485/ 21.02.2011 г. на Р. О. П. Държавна агенция за бежанците. Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: